

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.5.2014
COM(2014) 263 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

**En starkare roll för den privata sektorn i insatserna för att uppnå hållbar tillväxt för
alla i utvecklingsländerna**

1. INLEDNING

1.1. Den privata sektorns roll i främjandet av utveckling

Att ha ett anständigt arbete anses allmänt vara den bästa vägen ut ur fattigdomen. Den privata sektorn står för cirka 90 procent av arbetstillfällena i utvecklingsländerna, och är därmed en viktig partner i kampen mot fattigdomen. Om världen ska klara utmaningen att föda 9 miljarder människor till 2050 behövs även investeringar från den privata sektorn i hållbar jordbruksproduktion. Genom innovation och investeringar i koldioxidsnåla och resurseffektiva lösningar kommer den privata sektorn dessutom att spela en viktig roll i övergången mot en grön ekonomi för alla. Till följd av den privata sektorns möjligheter att skapa en hållbar tillväxt för alla i utvecklingsländerna blir privata intressenter, inklusive företag, finansinstitut, sammanslutningar och arbetstagar- och arbetsgivarföreningar, nu alltmer aktiva på utvecklingsområdet, både som en finansieringskälla och som partner för regeringar, icke-statliga organisationer och givare.

1.2. Europeiska unionens stöd till utveckling av den privata sektorn: resultat och lärdomar

Europeiska kommissionen bedriver ett nära samarbete med regeringar i utvecklingsländer för att hjälpa dem att utarbeta och genomföra strategier till stöd för utvecklingen av den privata sektorn. Kommissionen finansierar betydande bidrag inom en rad olika verksamhetsområden, bland annat reformer av regelverket, kapacitetsuppbyggnad och tillhandahållande av företagsutvecklingstjänster, med en särskild inriktning på att stärka lokala mikroföretag och små och medelstora företag. Under de senaste tio åren har kommissionens stöd till utvecklingen av den privata sektorn i genomsnitt uppgått till 350 miljoner euro per år. Detta, i kombination med utvecklingsbistånd och privata investeringar från medlemsstaterna, innebär att EU är en viktig aktör i insatserna för att stödja lokal utveckling av den privata sektorn i partnerländerna. Med hjälp av regionala kombinationsinstrument har kommissionen också börjat utforma nya verktyg för att genomföra målen för den privata sektorns utveckling. Genom strategisk användning av bidrag kan kommissionen uppbåda ytterligare utvecklingsmedel för investeringar i infrastruktur och underlätta tillgången till finansiering för mikroföretag och små och medelstora företag. EU har också börjat använda innovativa finansieringsinstrument såsom garantier för att öka affärsbankernas utlåning till små och medelstora företag och ökat riskkapital för att investera i fonder som lånar ut till eller investerar i små och medelstora företags energieffektivitetsprojekt. Kombinationen av finansieringskällor bör också ökas i samarbete med utvecklingsfinansieringsinstitutioner för att underlätta den privata sektorns deltagande som finansieringskälla. I detta meddelande ges exempel på tidigare erfarenheter av framgångsrikt EU-stöd till den privata sektorns utveckling som kan inspirera framtida åtgärder.

I en nyligen genomförd utvärdering av EU:s stöd till utvecklingen av den privata sektorn under perioden 2004–2010¹ bekräftas kommissionens viktiga bidrag till utvecklingen av den privata sektorn i partnerländerna. I utvärderingen kartlades även möjliga åtgärder för att förbättra framtida program och strategier, bland annat följande: i) lägga större tonvikt vid skapandet av anständiga arbetstillfällen, ii) integrera aspekter som rör den privata sektorns

¹ Se http://ec.europa.eu/europeaid/how/evaluation/evaluation_reports/2013/1317_docs_en.htm.

deltagande i EU:s stödportfölj, iii) mer effektivt driva övergripande frågor som anständigt arbete, sysselsättning för kvinnor och ungdomar samt mänskliga rättigheter och iv) öka den operativa effektiviteten och verkningarna av stödet till utvecklingen av den privata sektorn genom att förbättra diagnosmetoderna och resultatbedömningen.

2. STRATEGISK RAM FÖR ATT STÄRKA DEN PRIVATA SEKTORNS ROLL MED MÅLET ATT SKAPA EN HÅLLBAR TILLVÄXT FÖR ALLA

På grundval av tidigare resultat och lärdomar och med hänsyn till återkopplingen från de samråd som genomförts med intressenterna² föreslås i detta meddelande en strategisk ram för att stärka den privata sektorns roll i arbetet med att skapa en hållbar tillväxt för alla. Den strategiska ramen består av två nivåer där man anser att EU kan ge mervärde och effektivt komplettera åtgärder från EU-medlemsstaterna, finansiella utvecklingsinstitut och andra utvecklingspartner.

När det gäller stödet till utveckling av den privata sektorn siktar kommissionen även fortsättningsvis på att vara en viktig partner för regeringar och affärsförmedlande organisationer i utvecklingsländer för att främja ett gynnsamt företagsklimat och utvecklingen av lokala företag som har resurser för att skapa anständiga arbetstillfällen, generera offentliga intäkter och utnyttja möjligheterna med globalt integrerade marknader.³ Kommissionen kommer att söka nya vägar för att utnyttja den privata sektorns potential som finansieringspartner, genomförandeaktör, rådgivare eller mellanhand för ett mer effektivt och ändamålsenligt tillhandahållande av EU:s stöd, inte bara när det gäller utvecklingen av den privata sektorn på lokal nivå, utan även på andra områden av EU:s utvecklingssamarbete, till exempel hållbar energi, hållbart jordbruk och hållbara livsmedelsindustrier, digital och fysisk infrastruktur, miljösektorn och den sociala sektorn.

Förutom den privata sektorns roll som partner i utvecklingssamarbetet kommer den föreslagna strategiska ramen även att omfatta åtgärder och verktyg för att hjälpa den privata sektorn att uppnå positiva utvecklingsresultat som ett led i kärnverksamhetsstrategierna. Kommissionen vill spela en starkare roll för att få företagen att själva engagera sig i utvecklingsfrågor, exempelvis genom att uppmuntra ansvarsfulla investeringar i utvecklingsländer eller hållbara leveranskedjor och produktionsmönster.

Denna strategiska ram inbegrips i programplaneringen av EU:s utvecklingsbistånd 2014–2020 när det gäller nationella och regionala utvecklingsstrategier för den privata sektorn. Exempel på det är EU:s och AVS-ländernas gemensamma arbete med en ny samarbetsram för utveckling av den privata sektorn i AVS-länderna, tematiska program där den privata sektorns deltagande är en övergripande fråga och sektorsvisa insatser för att integrera samarbetet med den privata sektorn inom jordbruk, hållbar energi och infrastruktur eller i miljösektorn och de sociala sektorerna.

² Samråden om relevanta frågor för detta meddelande hölls under perioden november 2013–februari 2014 med EU:s medlemsstater, regeringar i partnerländer, lokala myndigheter, företrädare för den privata sektorn på lokal nivå och EU-nivå, arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer.

³ Dessa insatser är nära knutna till och kompletteras av de handels- och utvecklingsverksamheter som beskrivs i 2012 års meddelande om handel, tillväxt och utveckling (COM(2012) 22 final).

2.1. Principer för att stärka den privata sektorns roll i EU:s utvecklingssamarbete

EU:s stöd till utvecklingen av den privata sektorn och dess samarbete med den privata sektorn på både lokal och internationell nivå kommer att vägledas av tydliga principer som kompletterar principerna för biståndseffektivitet. Avsikten är också att inspirera insatser från EU-medlemsstaterna, finansinstitut och andra utvecklingspartner i EU.

- **Fokus på sysselsättningskapande, delaktighet och fattigdomsbekämpning.** Program och partnerskap måste utformas på ett sätt som bidrar till att minska fattigdomen, till exempel genom skapande av anständiga arbetstillfällen, bättre arbetsförhållanden, en gradvis övergång från den informella till den formella ekonomin eller ekonomisk egenmakt för kvinnor och flickor, ungdomar och utsatta grupper.
- **En differentierad strategi för den privata sektorn.** Den privata sektorn kan ha många former och kommer att påverka den ekonomiska utvecklingen på olika sätt. Den är mycket varierad, och sträcker sig från egenföretagare till stora multinationella bolag och finansinstitut, från företag som skapar aktievärde till sociala företag som ställer människan i förgrunden, kooperativ och arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer. Företagen kan bedriva verksamhet på lokal, nationell, regional eller internationell nivå, på landsbygden eller i städer, inom den formella eller informella sektorn och under mycket skilda förhållanden i olika länder. Varje privat aktör behöver olika villkor och incitament för att bidra till utvecklingen, vilket innebär att det krävs differentierade strategier för deras stöd och engagemang i utveckling.
- **Skapa möjligheter genom marknadsbaserade lösningar.** Givarnas insatser får inte snedvrída marknaderna. Därför bör man koncentrera sig på att utnyttja den potential som finns på marknaden för utvecklingsbistånd för att få i gång marknadsutvecklingen i partnerländerna. Det finns en ännu outnyttjad potential att skapa affärsmöjligheter för lokala företagare genom program med marknadsbaserade strategier för tillhandahållandet av stöd. Det kan till exempel handla om samarbete med lokala företag som genomförandepartner eller leverantörer av varor och tjänster eller sociala program med kontantöverföringar i stället för stöd in natura, eftersom kontantöverföringar ger en extra fördel i form av ökad köpkraft, vilket i sin tur ökar efterfrågan hos låginkomstgrupper.
- **Följ tydliga kriterier i tillhandahållandet av direkt stöd till privata aktörer.** Det offentliga utvecklingsbiståndet är helt klart det lämpligaste alternativet för insatser på makro- och mellannivå, men kan också vara effektivt på mikronivå för att stimulera utvecklingen av lokala företag eller för att korrigera marknadsmisslyckanden och suboptimala investeringssituationer. För att garantera effektiva utvecklingsinsatser och säkerställa hållbarhet, undvika snedvridning av marknaden och begränsa renommé- och förvaltningsrisker måste tydliga kriterier tillämpas vid beslut om stöd till företag eller finansiella mellanhänder via direkta bidrag eller subventionerade företagsutvecklingstjänster eller i form av garantier, försäkringar eller förmånlig finansiering. Kommissionen har tagit fram en uppsättning kriterier för att vägleda sådana beslut. De kompletterar reglerna i kommissionens budgetförordningar⁴ och är generellt anpassade till de normer som tillämpas av andra utvecklingspartner (se ruta 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 om tillämpningsföreskrifter för den förordningen.

- **Beakta olika lokala förhållanden och instabila situationer.** För att garantera största möjliga effekt av EU-stödet och bästa värde för pengarna är det viktigt att göra skillnad mellan landsspecifika förhållanden i utformningen av stöd till utveckling av den privata sektorn och fastställa prioriteringarna utifrån partnerländernas respektive behov, utvecklingsnivå och sårbarhetsgrad. Särskilda strategier krävs för bräckliga och konfliktdrabbade länder som är i akut behov av sysselsättning och ekonomiska möjligheter för att återställa social sammanhållning, fred och politisk stabilitet.
- **Stark tonvikt på resultat.** Stöd till utvecklingen av den privata sektorn och partnerskap måste på alla nivåer kompletteras med insatser för att förstärka resultatmätningen och bedömningen av verkningarna av utvecklingsinsatser.
- **Politisk konsekvens på områden som berör den privata sektorn i partnerländerna.** EU:s politiska åtgärder får inte ha en negativ inverkan på partnerländernas utvecklingsmöjligheter. Nära samordning mellan berörda avdelningar inom kommissionen och EU-medlemsstaterna är därför även fortsättningsvis en viktig prioritering för att skapa en heltäckande EU-strategi och se till att utvecklingspolitiken och andra relevanta EU-politikområden är samstämmiga och ömsesidigt förstärkande. I sitt meddelande om handel, tillväxt och investeringar från 2012⁵ beskriver kommissionen hur detta genomförs när det gäller handels- och investeringspolitiken.

Ruta 1: Kriterier för stöd till aktörer i den privata sektorn

- (1) **Mätbara utvecklingseffekter:** Stöd som ges till ett privat företag eller en finansiell mellanhand måste bidra på ett kostnadseffektivt sätt till att utvecklingsmålen uppnås, till exempel sysselsättningsskapande, grön tillväxt för alla eller bredare insatser för fattigdomsminskning. Detta kräver insyn i fråga om mål och resultat, kombinerat med lämpliga rutiner för övervakning, utvärdering och resultatmätning.
- (2) **Additionalitet:** Utan offentligt stöd skulle det privata företaget inte genomföra åtgärden eller investeringen eller skulle inte göra det i samma utsträckning, vid samma tidpunkt, på samma plats eller på samma nivå. De finansierade åtgärderna får inte tränga ut den privata sektorn eller ersätta annan privat finansiering.
- (3) **Neutralitet:** Stödet får inte snedvrída marknaden och måste tilldelas genom ett öppet, transparent och rättvist system. Det bör vara av tillfällig karaktär med en tydligt fastställd utträdesstrategi. Stöd som motiveras av marknadsmisslyckanden och därmed sammanhängande risker får inte ha en avskräckande effekt genom lagstiftningsreformer för att ta itu med orsakerna till marknadsmisslyckandet.
- (4) **Gemensamt intresse och samfinansiering:** Partnerskap med den privata sektorn måste bygga på kostnadseffektivitet, gemensamma intressen och ömsesidigt ansvar för resultat. Riskerna, kostnaderna och fördelarna med gemensamma projekt måste fördelas rättvist.
- (5) **Demonstrationseffekt:** Åtgärder som får stöd bör ha en tydlig demonstrationseffekt som katalyserar marknadsutvecklingen genom att stimulera andra privata aktörer för att öka och sprida resultaten på utvecklingsområdet.
- (6) **Iakttagande av sociala, miljörelaterade och skattemässiga krav:** Privata företag som får stöd måste visa att deras transaktioner är förenliga med miljömässiga, sociala och

⁵ COM(2012) 22 final.

skattemässiga krav, bland annat respekt för mänskliga rättigheter och ursprungsbefolkningars rättigheter, anständiga arbetsförhållanden, god företagsstyrning och sektorsspecifika normer.

2.2. Stöd till utveckling av den privata sektorn inom ramen för EU:s framtida utvecklingsamarbete

2.2.1. Skapa ett företagsklimat som främjar privata initiativ

Tillhandahållande av stöd för att förbättra företags- och investeringsklimatet, särskilt för mikroföretag och små och medelstora företag, och förstärkning av förmedlings- och stödorganisationer förblir viktiga hörnstenar i EU:s utvecklingsbistånd till den privata sektorn. Strategin kan effektiviseras genom åtgärder som förbättrar kvaliteten på de lands- och sektorsvisa diagnoserna. På så vis kan man prioritera de effektivaste reformerna och engagera den privata sektorn i en handlingsinriktad offentlig-privat dialog så att den kan bidra till utformningen av politiken. Kommissionen vill även bidra till att förbättra de tillgängliga politiska verktygen för att mäta och jämföra kvaliteten på företagsklimatet i olika länder.

Kommissionen kommer att samordna stödet till utveckling av den privata sektorn samt handelsbiståndet, budgetstödet och den politiska dialogen med partnerländerna för att på ett effektivt sätt kombinera reformer för att förbättra företagsklimatet med stöd till andra aspekter av investeringsklimatet som finansmarknadens utveckling, förenklad handel, hantering av migrationsströmmar och förstärkning av rättsliga och juridiska institutioner. Kommissionen är medveten om att det krävs god förvaltning och egenansvar från partnerregeringarnas sida för att bygga upp inhemska institutioner och skapa rättsliga ramar som möjliggör effektivare och mer rättvisa marknader. Kommissionen är redo att bistå med stöd där det finns politisk vilja till reformer, kombinerat med insatser för att genomföra internationellt överenskomna normer och riktlinjer som Förenta nationernas konvention mot korruption. Den kommer även att använda politiska och ekonomiska analyser på ett effektivare sätt i utformningen av program för utveckling av den privata sektorn.

I Paraguay bidrog ett EU-finansierat **ekonomiskt integrationsprogram** till inrättandet av en enda kontaktpunkt för export, vilket minskade den sammanlagda tiden för de administrativa förfaranden som krävs för att exportera kött från 40 dagar till 50 minuter. Dessutom har antalet exportinriktade företag i landet ökat med 500 procent sedan 2004, vilket i sin tur har lett till en betydande ökning av exporten.

I Tunisien var mikrofinansieringsbranschen underutvecklad, med bara två leverantörer av finansiella tjänster som betjänande omkring 300 000 kunder. Tack vare **politisk dialog** med EU och **gemensamma givarinsatser för budgetstöd** som inleddes före revolutionen reformerade regeringen 2011 den rättsliga ramen för den nationella mikrofinansieringsbranschen enligt bästa internationella praxis för att ge nya aktörer möjlighet att tillgodose den otillfredsställda efterfrågan (uppskattningsvis 700 000 kunder) på mikrofinansiering från sårbara grupper.

Hinder för tillväxt inom den privata sektorn kan bero på det allmänna företagsklimatet, men kan också uppstå till följd av industri- eller sektorsspecifika brister i stödinfrastrukturen. Alla sektorer eller industrier i en ekonomi har inte samma möjligheter att skapa produktivitetsökningar och bra arbetstillfällen. Stödet till partnerländernas regeringar bör inte

bara föränledas av politiska krav, utan även utgå från noggranna analyser av landets latenta komparativa fördelar. Insatser för att undanröja begränsningar bör koncentreras på de sektorer som har störst potential att skapa tillväxt inom den privata sektorn och anständiga arbetstillfällena i ett visst land.

Industrikluster kan vara ett lovande sätt att bygga upp strategiska allianser för sektorsspecifika stödtjänster och tillgång till globala värdekedjor. Lämpliga och förutsägbara branschspecifika regelverk behövs också för att möjliggöra effektiva och hållbara marknadsbaserade lösningar för elektrifiering av landsbygden, hållbar energi i städer eller tillgång till finansiering och infrastruktur-tjänster, exempelvis mobila telekommunikationer, vatten, transporter, energi och bostäder.

Åtgärd 1: Finansiella rådgivningstjänster och toppmoderna diagnosverktyg för utformningen av politiken för att hjälpa regeringar och affärsförmedlande organisationer att förbättra landets företagslagstiftning och genomförandet av den med målet att öka rättssäkerheten, förbättra företagsklimatet och minska kostnaderna för att göra affärer.

2.2.2. *Ökat stöd till mikroföretag och små och medelstora företag i den formella och informella sektorn*

Insatser på makro- och sektorsnivå för att stärka företagsklimatet kräver kompletterande stödtjänster på mellan- och mikronivå för att öka produktiviteten och stimulera investeringar och skapande av anständiga arbetstillfällena. Kommissionen kommer att prioritera stöd till mikroföretag och små och medelstora företag, som spelar en särskilt viktig roll för att skapa arbetstillfällena, öka produktiviteten och förbättra arbetsvillkoren inom den informella ekonomin. Tidigare inrättade kommissionen egna stödstrukturer, vilket medförde stora administrativa kostnader. Vis av erfarenheten kommer den nu i stället att tillhandahålla företagsutvecklingsstöd via samarbete med befintliga mellanhänder och tjänsteleverantörer. Kommissionen kommer att prioritera marknadsbaserade lösningar där de privata stödmottagarna hjälper till att betala kostnaden för de tjänster som tillhandahålls.

Kommissionens erfarenheter av att stödja europeiska små och medelstora företag kan tillföra värdefulla lärdomar även för utvecklingsländer. Offentligt stöd som tillhandahålls av nätverket för företag i Europa (Enterprise Europe Network) kan till exempel fungera som en modell för att främja samarbete mellan små och medelstora företag mellan utvecklingsländerna. Europeiska företag kan bidra till företagsutveckling i partnerländerna genom att integrera lokala mikroföretag och små och medelstora företag i sina leverantörskedjor, särskilt inom jordbruket och livsmedelsindustrin, samt genom överföring av teknik såsom miljöinnovationer eller förnybara energilösningar. Kommissionen samarbetar dessutom med offentliga finansinstitut inom ramen för program som EBRD:s (Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling) småföretagsinitiativ, där EU-medel används för rådgivningstjänster som har skräddarsyttts för särskilda sektorer och länder. Det är också nödvändigt att uppmuntra ett starkare nord-syd-samarbete mellan företag, till exempel i form av partnersamverkan för handledning och utbildning på arbetsplatsen. Kommissionen kommer dessutom att utnyttja sitt utvecklings-samarbete med partnerländerna för att stärka de nationella yrkesutbildningssystemen i linje med arbetsmarknadens behov och formella och informella företags kompetensbehov.

Programmet för företagstillväxt och programmet för rådgivning till företag (EGP-BAS) tillhandahåller konsulttjänster till små och medelstora företag i länderna i det östliga partnerskapet för att hjälpa dem att utveckla och förbättra sin verksamhet. Hittills har över 600 små och medelstora företag dragit nytta av stödet, och resultaten har varit utomordentliga: 90 procent av företagen ökade sin omsättning med i genomsnitt 43 procent efter ett år.

I Tanzania har **stödprogrammet för handel och jordbruk** bidragit till att förbättra kvalitetsnormerna, och produktiviteten i värdekedjorna för te och kaffe har ökat med 50 procent. Förutom ökat tillträde till internationella marknader har småbrukarnas nettoinkomster ökat med minst 20 procent, vilket har haft en direkt inverkan på hushållens tillgångar, kvinnors egenmakt, bättre utbildning för barnen och ökad livsmedelstrygghet.

Uppskattningsvis 60–80 procent av företagen i utvecklingsländerna är informella företag. Dessa företag utgör en enorm potential för tillväxt och skapande av arbetstillfällen. De verkar utanför den formella lagstiftningsramen, men det får inte innebära att de utesluts från stöd via utvecklingsbistånd. Därför krävs en kombination av olika åtgärder, å ena sidan effektiva institutioner som ger företagen ökade incitament för att formalisera verksamheten, effektiva rättssystem och garantier för äganderätt, särskilt för mark, eftersom mark kan användas som säkerhet för lån. Å andra sidan bör åtgärder vidtas för att förbättra produktiviteten och arbetsvillkoren i den informella sektorn genom insatser för att skapa säkrare arbetsmiljöer och underlätta tillgången till marknader, finansiering, infrastruktur och sociala tjänster. Ett bra sätt att ge stöd är genom utbildning och kapacitetsuppbyggnad av informella stödorganisationer, som producentorganisationer och kooperativt ägda organisationer för självhjälp. Kooperativ, sociala företag och andra typer av företag som ställer människan i förgrunden visar ofta vägen genom att tillhandahålla anständiga arbetstillfällen, hållbara försörjningsmöjligheter och inkluderande lösningar på sociala problem.

Åtgärd 2: Samfinansiera marknadsbaserade system för mikroföretag och små och medelstora företag så att de får tillgång till företagsstöd-tjänster från lokala aktörer, däribland affärsförmedlande organisationer, företagskuvöser, informella självhjälpsorganisationer och kooperativ, med målet att förbättra ledarskapsförmågan, det tekniska kunnandet och marknadskopplingarna för mikroföretag och små och medelstora företag i den formella och informella sektorn.

Åtgärd 3: Stödja allianser mellan företag och relevanta utbildningsleverantörer för att utveckla och införa efterfrågestyrda teknik- och yrkesutbildningsprogram.

2.2.3. Egenmakt för kvinnor som företagare och arbetstagare

Som en del av sitt stöd till mikroföretag och små och medelstora företag och skapandet av en miljö som främjar deras utveckling kommer kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt kvinnors företagande och sysselsättning. Kvinnor är i regel underrepresenterade i näringslivet i utvecklingsländerna. Detta är ett stort hinder för jämställdhet och beror ofta på att kvinnor och män behandlas olika inför lagen, vilket hindrar kvinnor från att starta företag, äga egendom och mark eller få tillgång till kredit. Kommissionen kommer att verka för jämställdhetsmedvetna regler för näringslivet och kommer att uppmärksamma kvinnliga företagares och arbetstagares särskilda behov av utbildning och stöd. Målet är att se till att den

senaste tidens förbättringar av flickors utbildning omsätts till verkliga ekonomiska möjligheter för kvinnor.

2.2.4. Öka tillgången till finansiering och fördjupa den ekonomiska integrationen

Brist på tillgång till kapital och lämpliga finansiella tjänster är ett stort hinder i synnerhet för utvecklingen av mikroföretag samt små och medelstora företag. Via insatser som kapacitetsuppbyggnad av finansiella mellanhänder och tillhandahållande av kapital till lokala banker för finansiering av mikroföretag och små och medelstora företag stöder kommissionen en bredare tillgång till olika finansiella tjänster både för hushåll, mikroföretag och små och medelstora företag. Framtida program kommer dessutom att inriktas på användning av informations- och kommunikationsteknik (IKT) som ett verktyg för att se till att fattiga integreras i det ekonomiska livet. Detta gäller särskilt Afrika, där det finansiella landskapet redan har förändrats dramatiskt. Särskild tonvikt kommer att läggas vid kundcentrerade modeller för att främja krediter som är öppna för alla, besparingar, försäkringar och betaltjänster. Dessutom vill man göra penningöverföringar billigare, snabbare och säkrare och samtidigt underlätta för pengarna att investeras på ett produktivt sätt. Dessa åtgärder kommer att kompletteras med stöd för skapandet av lämplig finansiell infrastruktur och reglering för finansiella sektorn med målet att garantera konsumentskydd, ansvarsfull finansiering och långsiktig stabilitet i det finansiella systemet.

I Sydafrika har det **riskkapitalinstrument** som inrättats av regeringen med EU-stöd för att främja missgynnade människors deltagande i ekonomin, med särskild inriktning på kvinnor, skapat eget kapital eller hybridkapital i 60 företag och lett till 7 000 nya arbetstillfällen. Företaget MX Metal Shoppe beviljades exempelvis ett efterställt lån på 200 000 euro. Tack vare lånet kunde företaget mobilisera ytterligare finansiering för inköp av ny utrustning och för att täcka behovet av rörelsekapital och etableringskostnader. Efter 18 månaders verksamhet har 52 okvalificerade personer anställts. Verksamheten är dessutom lönsam och växer snabbt.

Genom **EU-AVS-ländernas mikrofinansieringsprogram** har EU finansierat ett projekt för kapacitetsuppbyggnad av tolv mikrofinansinstitut i avlägsna områden i tolv länder i Afrika söder om Sahara och Haiti. EU stödde också inrättandet av 14 nya finansiella produkter, t.ex. en vattentank och krediter för skolavgifter, tidsbegränsad inlåning och överföringstjänster. Mer än 750 anställda vid mikrofinansinstitut fick utbildning, och 120 000 nya kunder på landsbygden fick bättre tillgång till innovativa finansiella tjänster.

Metoden att kombinera EU-bidrag med andra källor till utvecklingsfinansieringskällor har redan visat sig vara ett framgångsrikt recept för att förbättra tillgången till finansiering, till exempel genom garantifaciliteter och mikrofinansiering. Mer uppmärksamhet kommer att ägnas åt att finansiera kvinnliga företagare, etisk finansiering av sociala företag och etiska investeringar⁶. Dessutom vill man förbättra tillgången till lån och finansiering av eget kapital för små och medelstora företag, som brukar kallas "det saknade mellanskiktet", eftersom de

⁶ Syftet med Europeiska investeringsbankens (EIB) program för etisk finansiering för AVS-regionen, som inrättats som en särskild post med 500 miljoner euro inom den befintliga investeringsfaciliteten för AVS-länderna, är exempelvis att ge starka utvecklingseffekter med det övergripande målet att minska fattigdomen genom att ta itu med de sociala och miljömässiga problem som AVS-staterna står inför. Det handlar bland annat om skapande av anständiga arbetstillfällen, hållbara småföretag och landsbygdsföretag, begränsning av klimatförändringar, tryggad livsmedelsförsörjning, tillgång till grundläggande resurser såsom vatten och energi samt ekonomisk och social integrering av kvinnor och ungdomar.

oftast inte kan tillgodose sina finansieringsbehov via mikrofinansinstitut eller traditionella banker.

Åtgärd 4: Strategiskt utnyttja EU-bidrag, bland annat genom mekanismer för kombinerad finansiering, förbättrad tillgång till lån, gräsrotsfinansiering, garantier och tålmodigt kapital för mikroföretag och små och medelstora företag, även i högriskländer och genom etisk finansiering av sociala företag.

Åtgärd 5: Öka stödet för finansiering som är öppen för alla, med särskild inriktning på finansiell integration av kvinnor, ungdomar och landsbygdsbefolkningar.

2.3. Integrera utvecklingen av den privata sektorn och deltagandet i EU:s utvecklingssamarbete

Möjligheter att stärka den privata sektorns roll för att skapa hållbar tillväxt för alla finns inom de flesta områden som omfattas av EU-stöd. Den privata sektorn spelar en viktig roll inom jordbruk och livsmedelsindustri, hållbar energi, infrastruktur och den sociala sektorn. Den är också en viktig aktör på miljö- och klimatområdet, migration och när det gäller riskhantering⁷, råvaror⁸, naturresurser, sjukvård och läkemedel, hållbar turism och näring. Kommissionen kommer, i linje med partnerregeringarnas politik, att utforma metoder för att bättre integrera utvecklingsmålen för den privata sektorn i stödstrategierna. Den kommer också att undersöka möjligheterna att använda den privata sektorn som genomförande- och finansieringspartner inom dessa områden.

I detta sammanhang skulle en större andel av EU:s kombinationsinstrument kunna anslås till finansieringsinstrument såsom lån, garantier, riskdelningsinstrument och eget kapital eller hybridkapital. Ett viktigt mål för dessa instrument är att stimulera privata investeringar som har visat sig vara finansiellt lönsamma men inte genererar tillräcklig finansiering från marknadskällor. Tillgång till finansiering och riskdelningsinstrument i utvecklingsländerna är också en viktig förutsättning för investerare i EU som vill satsa på dessa marknader. Detta gäller särskilt områden som byggbranschen, inklusive transport, allmännyttiga tjänster och byggnader, som kännetecknas av stora initiala investeringar, hög riskexponering och ofta illojal internationell konkurrens som kräver åtgärder för att garantera lika konkurrensvillkor.

2.3.1. Engagera den privata sektorn i hållbar energi

Åtgärd 6: Öka tillgången till riskkapital genom privata investeringar för energieffektivitet och förnybara energikällor och projekt för elektrifiering av landsbygden i utvecklingsländer, enligt de positiva erfarenheterna med den globala fonden för energieffektivitet och förnybar energi (Geeref).

Inrätta en riskdelningsmekanism med europeiska utvecklingsfinansieringsinstitut för att öka privata investeringar i energiprojekt.

⁷ I grönboken om försäkring mot naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor (COM(2013) 213 final) betonas försäkringars funktion för att hjälpa utvecklingsländer som är sårbara för katastrofer att inrätta effektiva beredskapsmekanismer.

⁸ Enligt 2008 års råvaruinitiativ (COM(2008) 699).

2.3.2. Engagera den privata sektorn i hållbart jordbruk och livsmedelsindustrin

Åtgärd 7: Ge jordbrukare tillträde till marknaderna genom marknadsbaserade modeller, t.ex. initiativ som utvecklats inom ramen för det övergripande afrikanska programmet för jordbruksutveckling.

Bygga upp kapacitet för jordbruksindustrins små och medelstora företag och småjordbrukare och förbättra deras tillgång till finansiering, marknadsinformation och teknik.

Öka insatserna för att skapa en hållbar lokal och global handel med jordbruksprodukter genom att stödja företagssammanslutningar, icke-statliga organisationer, producenter, myndigheter och andra berörda parter.

Utveckla och finansiera riskhanteringsinstrument såsom prissättningsinstrument, väderförsäkringar och försäkringar mot naturkatastrofer.

Stödja integrerande offentlig-privata partnerskap och affärsmodeller med vederbörlig hänsyn till förfaranden såsom frivilliga riktlinjer för ansvarsfull markförvaltning, fiskeri och skogar, investeringar i ansvarsfullt jordbruk och det afrikanska markpolitikiniciativet.

2.3.3. Engagera den privata sektorn i infrastruktursektorer

Åtgärd 8: Utnyttja privat kapital och expertkunskap för investeringar i infrastruktur i utvecklingsländer genom EU:s regionala kombinationsinstrument, som EU:s förvaltningsfond för infrastruktur i Afrika.

Införa formgivnings-, bygg- och driftkontrakt samt integrera hållbarhetsbegreppet och livscykelkostnader i EU:s upphandlingsförfaranden.

Främja samarbete om utveckling och användning av rymdteknik för hållbar utveckling genom forskningsprogram, tekniköverföring, kapacitetsuppbyggnad och gemensamma företagsinitiativ, inbegripet utveckling av infrastruktur för satellitnavigering samt system för jordobservation.

2.3.4. Engagera den privata sektorn i miljösektorerna

Åtgärd 9: Främja miljöentreprenörskap och gröna jobb genom flaggskeppsinitiativet ”Switch to green”, som bygger på de positiva erfarenheterna från programmet Switch-Asien och kombinerar politisk dialog om förutsättningarna för utveckling av miljövänliga företag med samfinansiering av innovativa projekt som stöder hållbara konsumtions- och produktionsmönster och god praxis på detta område i partnerländerna.

Stödja förvaltningen av skyddade områden och andra områden med känslig biologisk mångfald, bland annat via det tematiska flaggskeppsinitiativet ”Biodiversity for Life”, som engagerar den privata sektorn i utformningen och genomförandet av system för betalningar för ekosystemtjänster, lokalt förankrad förvaltning av naturresurser samt offentlig-privata partnerskap.

2.4. Katalysera den privata sektorns engagemang i utvecklingspolitiken

2.4.1. Främja ansvarsfull handel genom EU:s utvecklingspolitik

De privata investeringarna i låg- och medelinkomstländer, både på ett nationellt och internationellt plan, har mer än tredubblats under de senaste tio åren och står nu för över hälften av de finansiella resurser som finns tillgängliga för utvecklingsländerna. Det rör sig om långt större belopp än det officiella utvecklingsbiståndet.⁹ Även små förändringar i strategierna för privata investeringar kan ha en stor inverkan på effekterna av dessa investeringar i utvecklingsländerna.

EU:s strategi för företagens sociala ansvar¹⁰ utgör en god vägledning för EU-företagens ansvarsfulla engagemang i utvecklingsländerna. Kommissionen uppmanar företag att följa internationellt erkända riktlinjer och principer, inklusive FN:s Global Compact-initiativ och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, Internationella arbetsorganisationens (ILO) trepartsdeklaration om principer för multinationella företag och den sociala politiken, den vägledande ISO-standarden ISO 26000 om socialt ansvarstagande och riktlinjerna för multinationella företag från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Kommissionen går mot ett rättighetsbaserat synsätt som omfattar alla mänskliga rättigheter i EU:s utvecklingssamarbete, inbegripet stöd till utveckling av den privata sektorn. Den förväntar sig också att alla företag respekterar de mänskliga rättigheterna. Företag som investerar eller är verksamma i utvecklingsländer bör se till att de har strategier för att förebygga korruption och skatteflykt och system för att bedöma riskerna och mildra eventuella omvända effekter för mänskliga rättigheter, arbetsnormer, miljöskydd och katastrofrelaterade miljöaspekter av sina verksamheter och värdekedjor. Detta kan till exempel uppnås genom att skapa meningsfulla förbindelser med regeringar, arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer. Iakttagande av sociala, miljörelaterade och skattemässiga krav anses också vara en förutsättning för EU:s engagemang i eller offentliga stöd till den privata sektorn. Företagens ansvarsfulla affärspraxis kommer att stärkas genom insatser för att öka konsumenternas kunskap om hållbara konsumtions- och produktionsmönster och praxis och främjande av rättvis och etisk handel.

Företagens frivilliga insatser för att införa mer ansvarsfulla och hållbara affärsmetoder bör kompletteras med ökad insyn och korruptionsbekämpning samt satsningar för att främja ratificering och effektivt genomförande av internationella arbets- och miljökonventioner inom ramen för EU:s politiska dialog med partnerländer och genom EU:s handelspolitik. Bestämmelser om hållbar utveckling ingår också i EU:s senaste handels- och investeringsavtal¹¹, och vissa av EU:s fristående system för handelsförmåner¹² omfattar bestämmelser om respekt för mänskliga rättigheter och arbetsrättigheter samt miljökonventioner och konventioner om god förvaltning. Det är särskilt viktigt att garantera

⁹ Kommissionens meddelande Efter 2015 – mot en bred och integrerad strategi för finansiering av fattigdomsutrotning och hållbar utveckling (COM(2013) 531).

¹⁰ En förnyad EU-strategi 2011–2014 för företagens sociala ansvar (KOM(2011) 681 slutlig).

¹¹ Exempelvis ramavtalet med Republiken Korea, som undertecknades den 10 maj 2010.

¹² Till exempel GSP + som innehåller ett krav på att de minst utvecklade länder som omfattas av systemet ska ratificera och följa 27 internationella konventioner i syfte att förankra miniminormer för arbete, miljö och korruptionsbekämpning i lagstiftningen som företagen måste följa.

rättvis och öppen praxis på sysselsättningsområdet och i behandlingen av migrerande arbetstagare.

Ansvarsfulla affärsmetoder förtjänar särskild uppmärksamhet, och det krävs särskilda insatser inom vissa industrier såsom gruvsdrift och skogsavverkning, där möjligheterna och riskerna med privata utvecklingsinvesteringar är särskilt stora. Genom att vidareutveckla det befintliga stödet till initiativ som utvinningsindustrins initiativ för ökad öppenhet (EITI), Kimberleyprocessen och EU:s handlingsplan för skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog (Flegt), kommer kommissionen som en del av EU:s nya rättsliga krav för landsvis rapportering att intensifiera insatserna för att öka insynen i utvinningsindustrin (olja, gas och gruvnäring) och skogsbrukssektorn genom att effektivt använda den information som genereras av EITI och offentliggörs av företag om deras betalningar till regeringar för utvinningen av naturresurser. Dessutom har ett gemensamt meddelande och förslaget till förordning om ansvarsfull utvinning av mineraler från konflikttrabbade områden och högriskområden nyligen antagits.¹³

Åtgärd 10: Främja internationella riktlinjer och principer för ansvarsfullt företagande genom politisk dialog och utveckling av samarbetet med partnerländerna och stärka marknadsincitamenten för ansvarsfullt företagande i offentlig upphandling och genom främjande av hållbar konsumtion och produktion.

2.4.2. *Ökade insatser för integrationsfrämjande företag och marknadsbaserade utvecklingslösningar*

För att tillväxten ska komma alla till del måste den skapa ekonomiska möjligheter som främjar hållbara försörjningsmöjligheter, särskilt för de fattiga. Den privata sektorn kan direkt bidra till tillväxt för alla genom att bedriva ekonomisk verksamhet som ger omedelbara effekter för de fattiga genom att öka deras ekonomiska möjligheter som kunder på efterfrågesidan och som producenter, distributörer eller arbetstagare på utbudssidan. Via olika partnerskapsprogram samarbetar många EU-medlemsstater redan med företag om pilotprojekt för sådana integrerande affärsmodeller.¹⁴ Kommissionen kan komplettera dessa insatser via sina utvecklingsprogram för den privata sektorn genom att bidra till att bygga upp ett ekosystem av lokala stödorganisationer för inkluderande företag. Kommissionen kommer även att stödja ökning och spridning av framgångsrika inkluderande företagsmodeller genom att stärka nätverk och plattformar som underlättar dialog och kunskapsutbyte med den privata sektorn. Den kommer dessutom att verka för öppenhet kring befintliga stödtjänster och finansieringsmöjligheter och underlätta partnerskap mellan företag, finansinstitut, arbetstagare och arbetsgivare, icke-statliga organisationer, biståndsgivare och/eller myndigheter.

Åtgärd 11: Stödja ökning och spridning av framgångsrika företagsmodeller som är öppna för alla och innovativa marknadsbaserade lösningar på utvecklingsproblem genom att stärka åtgärdsinriktade plattformar och nätverk för den privata sektorn som underlättar kunskapsutbyte, partnerskap och matchning mellan företag och andra aktörer.

¹³ JOIN (2014) 8, 28.2.2014 och COM(2014) 111, 5.3.2014.

¹⁴ Till exempel det tyska programmet develoPPP, det österrikiska ekonomiska partnerskapsprogrammet, Sidas program Business for Development och ”challenge funds”, som bland annat inrättats av Storbritanniens ministerium för internationell utveckling och det nederländska utrikesministeriet.

2.4.3. *Underlätta offentlig-privata partnerskap och flerpartsallianser*

Partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn för att tillhandahålla ett projekt eller en tjänst som traditionellt sett tillhandahålls av den offentliga sektorn kan vara ett effektivt sätt att på ett mer pålitligt och kostnadseffektivt sätt tillhandahålla allmännyttiga varor och tjänster till fattiga människor och samtidigt komplettera statliga medel med investeringar från den privata sektorn. Byggnadssektorn och insatserna för att skapa en koldioxidsnål och resurseffektiv ekonomi är ett par exempel på områden där europeisk expertis genom offentlig-privata partnerskap kan tillhandahålla innovativa lösningar inom områden som förnybar energi, miljövänliga byggnader eller andra infrastrukturtjänster, exempelvis vatten och renhållning, avfallshantering och transport.

På detta område kommer kommissionen att fortsätta att tillhandahålla tekniskt stöd till offentliga institutioner för att stärka den administrativa kapaciteten och införa rättsliga ramar och riktlinjer för offentlig-privata partnerskap. Den kommer dessutom att främja mekanismer för dialog mellan den offentliga och den privata sektorn för att undersöka möjligheterna till offentlig-privata partnerskap, förespråka reformer av regelverket och använda finansiella instrument som komplement till privat finansiering av infrastrukturprojekt genom att stärka utlåningen till den privata sektorn och tillhandahållandet av eget kapital till stödberättigade finansinstitut genom kombinationsinstrument. Dessa åtgärder bör kompletteras med insatser som syftar till att förbättra expertisen, insynen och förvaltningen inom den offentliga sektorn för att se till att privata aktörers vinstincitament sammanfaller med allmänintresset.

Som ett steg bortom klassiska offentlig-privata partnerskap inom infrastrukturektorer kommer kommissionen att stödja nya former av partnerskap och allianser mellan nationella eller lokala myndigheter, företag och icke-statliga organisationer för kompetensutveckling och tillhandahållande av grundläggande tjänster, såsom tillgång till hållbar energi till rimligt pris, vatten, hälsovård och utbildning, samt på områdena jordbruk och nutrition, i synnerhet på landsbygden, för kvinnor och för andra marginaliserade grupper.

2.4.4. *Definiera den privata sektorns roller och ansvar i den globala utvecklingsagendan*

I sitt meddelande *Ett anständigt liv för alla*¹⁵ framhåller kommissionen främjandet av en hållbar tillväxt för alla, inklusive tillhandahållande av grundläggande tjänster för mänsklig utveckling och skapande av anständiga arbetstillfällen, som ett av fem prioriterade områden som den globala agendan efter 2015 bör bygga på. Den privata sektorns deltagande är en förutsättning för att agendan ska bidra till en hållbar tillväxt för alla. Kommissionen är mycket engagerad i denna fråga och kommer i nära samarbete med medlemsstaterna att utforma en tydlig och aktiv roll för den privata sektorn i utvecklingsramen för perioden efter 2015. Den stöder även slutsatsen i slutdokumentet från Rio + 20 om att ett aktivt deltagande från den privata sektorns sida kan bidra till uppnåendet av hållbar utveckling och övergången till en grön ekonomi. Samtidigt kommer kommissionen att intensifiera sina insatser för att uppfylla de åtaganden som unionen gjorde vid högnivåforumet om biståndseffektivitet i Busan om ett effektivt offentligt-privat samarbete för utveckling.

¹⁵ COM(2013) 92 final.

Åtgärd 12: Stödja den gemensamma förklaringen om offentligt-privat samarbete och aktivt delta i det partnerskap för välstånd som bildades efter Busan-initiativet Private Sector Building Block.

3. DEN FRAMTIDA INRIKTNINGEN: VERKTYG OCH METODER FÖR ATT SE TILL ATT DEN PRIVATA SEKTORN BLIR EN PARTNER I UTVECKLINGSSAMARBETET

Kommissionen kommer att använda en kombination av insatser inom sina nationella, regionala och tematiska program för att genomföra och anpassa sin strategi för utveckling av den privata sektorn och för att dra nytta av den privata sektorn som partner i utvecklingssamarbetet. För att genomföra strategin och prioriteringarna på detta område måste de befintliga strategierna och verktygen anpassas och nya instrument utformas för EU:s utvecklingssamarbete.

3.1. En ram för en strukturerad dialog och gemensamma åtgärder med den privata sektorn

Möjligheter till samverkan och samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn är en nödvändig förutsättning för att förstå den lokala privata sektorns behov och begränsningar och utnyttja fördelarna med den europeiska privata sektorns engagemang i utvecklingspolitiken och i företag i utvecklingsländer. På lokal nivå kommer kommissionen via EU:s delegationer att främja en integrerad dialog mellan den offentliga och den privata sektorn genom att stödja befintliga eller nya dialogmekanismer, till exempel nationella råd och sammanslutningar på sysselsättnings-, arbetsmarknads- och exportområdet, och genom riktad kapacitetsuppbyggnad av företrädare för den privata sektorn, inbegripet handelskammare, arbetsmarknadens parter och organisationer som företräder mikroföretag och små och medelstora företag, kvinnliga entreprenörer och företag och arbetstagare i den informella sektorn med målet att förbättra deras bidrag till sådana dialogmekanismer. Kommissionen kommer dessutom att via sin politiska dialog med partnerländerna försöka öka viljan bland regeringar och lokala myndigheter att föra öppna diskussioner med företrädare för den privata sektorn.

På EU-nivå och global nivå kommer kommissionen att bidra till utformningen av ramar för dialog och effektiva gemensamma insatser med den privata sektorn, företrädesvis genom att stärka befintliga initiativ, bland annat via det nyligen inrättade politiska forumet om utveckling¹⁶, och öka samordningen mellan olika europeiska plattformar och program. Kommissionen kommer också att eftersträva mer direkta kontakter med företag och deras branschorganisationer genom branschspecifika dialogmekanismer för att öka den privata sektorns deltagande och främja marknadsbaserade lösningar inom hållbart jordbruk och livsmedelsindustrin, hållbar energi, infrastruktur och sociala sektorer.

¹⁶ Det politiska forumet om utveckling har inrättats av kommissionen som en flerpartsdialog där lokala myndigheter, det civila samhällets organisationer och den privata sektorn bidrar till EU:s utvecklingspolitik och program.

3.2. Mobilisera privata medel för utveckling genom kombinationsinstrument

Kommissionen är medveten om att en mix av åtgärder, där EU-bidrag kombineras med lån eller eget kapital från andra offentliga och privata finansiärer, är ett viktigt verktyg för att uppbåda ytterligare utvecklingsresurser och öka effekterna av EU-stödet. Via EU-plattformen för kombinerade mekanismer vid externt samarbete arbetar kommissionen med finansinstitut för att öka katalysatoreffekterna av kombinationsinstrument. Syftet är att stimulera den privata finansieringen genom ökad användning av finansiella instrument såsom garantier, kapitalinvesteringar och andra riskdelningsinstrument för investeringar i infrastruktur. I detta sammanhang undersöker kommissionen även möjligheterna att utvidga kombinationsinstrumenten till att omfatta nya områden som hållbart jordbruk och sociala sektorer. Målet är att främja fler projekt som har en stark inverkan på den lokala privata sektorns utveckling, till exempel små och medelstora företags tillgång till finansiering, genom att inrätta särskilda poster för den privata sektorn i regionala kombinationsinstrument.

3.3. Utnyttja EU:s politiska tyngd till stöd för en hållbar tillväxt för alla

En synpunkt som ofta framfördes under samråden med berörda parter under arbetet med detta meddelande är att EU:s politiska vikt utgör en komparativ fördel som bör utnyttjas i högre grad för att stödja den privata sektorns utveckling. Kommissionen kommer att arbeta för att ytterligare öka den positiva samverkan och resultaten av insatserna för att utveckla den privata sektorn inom EU:s andra politikområden och instrument när det gäller handel, företag, sysselsättning och andra relevanta områden.

Genom politisk dialog med partnerländerna och i multilaterala forum kommer kommissionen, i samråd med Europeiska utrikestjänsten, att fortsätta att sträva efter att säkra anslutning till internationellt överenskomna principer och riktlinjer för ansvarsfulla affärsmetoder i fråga om mänskliga rättigheter och arbetstagares rättigheter, miljönormer samt korruptionsbekämpning och skatterelaterat beteende. Kommissionen kommer också att undersöka hur den inom ramen för sin politiska dialog bäst kan hantera frågor som reformer för att förbättra företagsklimatet, vilket är avgörande för investeringar, innovation och utveckling av den privata sektorn, inklusive aspekter som rättsstatsprincipen, korruptionsbekämpning, förvaltning av de offentliga finanserna, skattereformer och effektivitet och kapacitet inom offentliga institutioner.

Slutligen kommer kommissionen att fortsätta att sträva efter synergieffekter mellan budgetstöd och direkta åtgärder för att uppnå målen för utvecklingen av den privata sektorn. Budgetstöd och politisk dialog kan med fördel ligga till grund för reformer för att förbättra företagsklimatet i partnerländerna genom att främja stabila makroekonomiska ramar, sund offentlig ekonomisk förvaltning, öppenhet och budgetkontroll. Dessutom kan vissa reformkontrakt och resultatindikatorer med fokus på utveckling av den privata sektorn bidra till reformer för att förbättra företagsklimatet.

EU:s politiska tyngd beror på hur effektivt kommissionen och medlemsstaterna kan utnyttja sina starka sidor och förmågor och arbeta tillsammans med en gemensam strategisk vision. EU kommer att förmedla ett enat budskap genom bättre givarsamordning och gemensam programplanering. I de flesta partnerländerna är EU en av de största bidragsgivarna som stöder hållbar ekonomisk utveckling för alla, vilket också är en fördel som bör utnyttjas bättre.

Genom att öka sina investeringar i utvecklingsländerna och spela en mer aktiv roll i utvecklingssamarbetet sänder den privata sektorn en stark signal om den viktiga funktion som den kan fylla för att bidra till en hållbar tillväxt för alla i utvecklingsländerna. Med hjälp av den strategi som beskrivs i detta meddelande kommer kommissionen att underlätta och stimulera både lokala och europeiska företags engagemang i utvecklingen för att skapa konkreta och positiva resultat ute på fältet.